אוצר מדרשים — אגדת משיח

אגדת משיח

[בית המדרש ח"ג 141]

דרך כוכב מיעקב (פ' בלק), תנא משום רבנן שבוע שבן דוד בא בו שנה ראשונה אין בה מזון כל צורכה, שניה חצי רעב משתלחין, שלישית רעב גדול, ברביעית לא רעב ולא שובע, בחמישית שובע גדול, ויצמח כוכב ממזרח והוא כוכבו של משיח והוא עושה במזרח ט"ו יום ואם האריך הוא לטובתן של ישראל, ששית קולות ושמועות, השביעית מלחמות ומוצאי שביעית יצפה למשיח. ויתגאו בני מערב ויבואו ויחזיקו מלכות בלא אפסים ויבאו עד מצרים וישבו כל השביה. ובימים ההם יקום מלך עז פנים על עם עני ודל (דניאל י"א) והוא מחזיק מלכות בחלקלקות, ועל אותו הזמן אמר ישעיה (כ"ו) לך עמי בוא בחדריך וגו'. אמרו חכמים רבי חייא צוה לדורו כשתשמעו שעמד מלך עז פנים לא תשבו שם, שהוא גוזר כל מי שהוא אומר "אחד" הוא אלהי העברים יהרג, והוא אומר נהיה כולנו לשון אחד ואומה אחת, והוא מבטל זמנים ומועדים ושבתות וראשי חדשים, ומבטל תורה מישראל, שנאמר ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידיה עד עידן עידנין ופלג עידן (דניאל ז'), עידן שנה עידנין תרתי ופלג עידן חצי שנה. אמרו לו מרי להיכן ננצל? אמר להם לגליל העליון שנאמר כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה (יואל ג'), ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש (עובדיה א').

ומחץ פאתי מואב, אמר ר' הונא בשם ר' לוי מלמד שהיו ישראל מקובצין בגליל העליון ויצפה עליהם שם משיח בן יוסף מתוך הגליל, והם עולים משם וכל ישראל עמו לירושלם, לקיים מה שנאמר ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו (דניאל י"א), והוא עולה ובונה את בית המקדש ומקריב קרבנות והאש יורדת מן השמים, והוא מוחץ כל אומות העולם, ויבא על ארץ מואב והורג את חציה והשאר הוא שובה אותו בשביה ומעלים לו מס, ועושה באחרונה שלום עם מואב שנאמר ושבתי את שבות מואב (ירמיה מ"ח), וישבו ארבעים שנה לבטח אוכלים ושותים ובני נכר אכריכם וכרמיכם. וקרקר כל בני שת, שהוא מקרקר כל או"ה שנקראים בשם שת שנאמר כי שת לי אלהים זרע אחר (בראשית ד'). ואחרי כל זאת שומע גוג ומגוג ועולה עליהם שנאמר יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו (תהלים ב'), והוא נכנס והורג אותו בחוצות ירושלם, שנאמר והיתה עת צרה (דניאל י"ב) וישראל רואים כך ואומרים אבד משיח ממנו ושוב לא ישוב משיח אחר, וסופדים עליו ארבע משפחות שנאמר וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד (זכריה י"ב), והקב"ה יוצא ונלחם עמם שנאמר ויצא ה' ונלחם בגוים ההם וההרים ימושו והגבעות תמוטנה והר הזיתים יבקע מחציו (שם), והקב"ה יורד עליו וישראל נסים ונמלטים שנאמר ונסתם גיא הרי (שם) ושם תהיה המגפה, וישראל גולים אח"כ למדברי אגמות לרעות

במלוחים שרשי רתמים מ"ה יום, וענני כבוד מקיפין אותם ושם ישראל יהיו נחבאים, וכל מי שיש בלבו הרהור רע על הקב"ה העננים משליכין אותו ואו"ה הורגין אותו. ומישראל הרבה יצאו אל או"ה ואותם לא יהיה להם חלק עם ישראל לעוה"ב, אבל אותם העתידים להתענות במלוחים מ"ה יום לקץ מ"ה יום בת קול אומרת להם רדו לבבל שנאמר ובאת עד בבל שם תנצלי (מיכה ד'), ובת קול מפוצצת שנית לכו לאדום ועשו שם נקמתי שנאמר ונתתי נקמתי באדום ביד עמי ישראל (יחזקאל כ"ה), וישראל באין לרומי ובת קול יוצאת שלישית עשו בה כאשר עשה יהושע ביריחו, והם סובבים את העיר ותוקעים בשופרות, ובפעם השביעית מריעים תרועה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ונפלה חומת העיר והם נכנסים בתוכה ומוצאין את בחוריה מתים ברחובותיה, שנאמר לכן יפלו בחוריה ברחובותיה וגו' (ירמיה מ"ט), ואח"כ הם קובצים את כל שללה וישראל מבקשים את אלהיהם ואת דוד מלכם, ומיד נגלה אליהם מלך המשיח, והוא אומר להם אני הוא מלך המשיח, שהייתם מחכים עליו, והוא אומר להם שאו את הכסף ואת הזהב והם נושאים אותם ועולים שנאמר שפעת גמלים תכסך (ישעיה ס'). ובת קול רביעית יוצאת ואומרת קול קורא במדבר (שם מ'), ובת קול חמישית יוצאת ואומרת לא יהיה שם אריה (שם ל"ה), ובת קול ששית אומרת אתן במדבר ארז שטה והדס (שם מ"א), ובת קול שביעית מכרזת ואומרת נחמו נחמו עמי (שם מ'), ואליהו מבשר לישראל מלך אלהיך (שם נ"ב), ובת קול שמינית מכרזת ואומרת דברו על לב ירושלם (שם מ') בת קול תשיעית אומרת פתחו שערים ויבא גוי צדיק (שם כ"ו), ובת קול עשירית אומרת שאו שערים ראשיכם (תהלים כ"ד). ויחיו המתים שנאמר יחיו מתיך נבלתי יקומון (ישעיה כ"ו), ואז יתקבצו הגליות שנאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ואז יתקיים דרך כוכב מיעקב, וכן יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיתקיים פסוק זה ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל וגו' (שם י"א) בימינו ובימי כל ישראל.

תם אגדת משיח